

Hirvo Surva proovis teenindajaametit: «VAHEL VÕIB PÄRIS TÖÖ KA TEHA!»

«Ja mida teile?» hõikab Estonia Valges saalis baarileti tagant Hirvo Surva, kui saali si seneme. Rahvuskooper Estonia peakoormeister proovib tänava ametivahetuspäeval kätt baaris.

Kui tellin Survalt salati, paneb ta selle letile, kuid seisatab hetkeks, et mõelda, mida tuleb edasi teha. «Jaa,» sõnab ta vaikselt hetk hiljem, kui eemaldab salati toidukile. «Kus on lusikas?» küsib Surva hämmeldunult paarilise käest.

Oleme ta esimesed kliendid, vähemalt arvan nii, sest Surva tundub natuke segaduses olevat, kuid see on loomulik. Kust peakski üks dirigent teadma, kuidas salatit serveerida. Osavalt pakub ta aga juurde imemaitsvat lõhevõileiba. «Värske külmsuitsulõhe, tõeliselt hõrk!» lausub ta kelmikalt naeratades ja võileivaagnale osutades. Veenmisoskus teeb oma töö ja võileib läheb loosi.

Kui Valge saali uksest astuvad sisse järgmised külalised, kaks

keskealist prouat, hõikab rõõmsameelne dirigent entusiastlikult: «Ja palun siia poole!»

Kohati on inimesed üllatunud, mõni podiseb vaikselt omette: «Oi!» Samuti teretavad külalised meistrit nagu vana sõpra, küsides: «Kuidas läheb?» Kuid nagu arvatagi võib, toob Surva nägemine kõigile naeratuse näole.

«Kas kõik on hästi või saan midagi juurde pakkuda?» küsib Surva neljasele seltskonnale lähenedes. Inimeste nägudest on näha, et nad naudivad suurepärasest teenindust ja lustlik dirigent ei jäta kedagi külmaks. Tagasiteel haarab ta kaasa kõrvallaualt tühja kohvitassi. «Nii tore!» hõikab särasilmne Surva baari tagasi minnes.

«Vahel võib päris tööd ka teha,» lausub ta kergelt muiates, kui üks tuttavatest kohvi tellib ning räägib, kuidas ta vaid sellepärast täna õhtul sammud Estonia

niasse seadiski, et Survat leti taga näha.

Vahetu suhtlus ja siiras naeratus ei reeda hetkekski, et Surva on ametis puhas leht. Sujuvalt pakub ta soolase salati kõrvale väikest magustoitu: «Väike magus amps mandlikoogi näol ehk? Kohvi ja konjaki kõrvale parim valik!» Nagu professionaalidele omane, valab ta tooniku džinni peale kõrge kaarega.

Kas ta on varemgi teenindajana töötanud? Surva vajub hetkeks mõttesse.

«Õpilasmaleva ajal sai korra proovitud, aga ega ma seda enam ei mäleta.»

Teenindaja tööd võrdleb Surva dirigeerimisega. «Sa ikkagi teenindad publikut, see on isegi raskem. Välja võluda emotsioon kuskilt peidust. Leti taga on see vahetum.»

Eelmisel aastal proovis Surva kätt garderoobis: «Siis tulid inimesed uksest sisse ja küsisid, kas mul on uus töö või midagi.»

ANDRA NÕLVAK

PÄEV BAARMENINA:
Vahetu suhtlus ja siiras naeratus ei reeda hetkekski, et peakoormeister Hirvo Surva on teenindajametis puhas leht.